

ikke endnu naaet herop til dette Ting fra det andet Ting, og Udsigterne for dets Gennemførelse ere da usikre for i Aar. I denne Mellemtid, altsaa indtil vi faa en Lov, som ordner Forholdene med Hensyn til Laksefiskeriet og Spørgsmaalet om selve Laksegaardens fremtidige Eksistens, om den skal nedlægges, eller hvad der skal gøres ved den, betragter jeg det som min Pligt at opretholde den Eneret, som hidtil har eksisteret, nu, da Staten er bleven Ejer. Det gaar efter min Opfattelse ingenlunde an, at man i denne Tid, indtil Loven bliver given, tillader alle og enhver at fiske og derved ødelægge Laksefiskeriet, maaske for mange Aar, medens det netop er Hensigten med en ny Lov at faa en rig Bestand af Liaks i Gudenaas og ved Randers Fjord. Det er altsaa min Pligt at sørge for ordnede Forhold deroppe under en saadan Form, at Laksefiskeriet ikke ødelægges; men paa den anden Side skal jeg gerne lige over for det ærede Medlems Ytringer gentage her, hvad jeg for øvrigt har udtalt ogsaa i det andet Ting, at jeg skal sørge for, at Opsynet ikke bliver strengere end nødvendigt, men Orden maa der absolut være, særlig over for en stor Del Fiskere — ja, det er ikke det ganske rigtige Udtryk, for det er ikke Fiskere, der leve af Fiskeri, men over for en stor Del Personer, som forsøge at skaffe sig Indtægt ved at fiske i Gudenaas. Lige over for disse Personer bør Staten søge at opretholde Laksegaardens Privilegium og holde Orden, men jeg gentager, at jeg skal gøre mit til, at Tilsynet bliver saa humant som muligt.

Krigsministeren (Tuxen): Jeg bad om Ordet for en ganske kort Bemærkning i Anledning af en Udtalelse, som er falden fra det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal). Det ærede Medlem udtalte nemlig, at jeg havde erklæret mig tilfreds med det foreliggende Budget og henviste i saa Henseende til mine Udtalelser i Folketinget ved anden og tredje Behandling. Jeg tror, at man ved at gennemlæse mine Udtalelser under anden Behandling — ved tredje Behandling kom jeg ikke ind paa Spørgsmaalet — vil se, at jeg tværtimod med stort Eftertryk og levende Beklagelse har fremhævet de betydelige Nedsættelser, der i Aar have fundet Sted. Jeg henviste der til de mange Krav i forskellige Retninger, der skulde tilfredsstilles ved Bevillingen paa § 26, og jeg henledte ogsaa Opmærksomheden paa, at forskellige Krigsministre i adskillige Aar alle have

udtalt sig i samme Retning om Vanskeligheden, ja Umuligheden af at komme igennem med saa indskrænkede Bevillinger som dem, der ere givne i de senere Aar. Heller ikke ved jeg rettere, end at jeg ogsaa i Gaar her i dette Ting med levende Beklagelse fremhævede de Nedsættelser, der have fundet Sted, og i begge Ting har jeg udtalt, at jeg kun henset til de ekstraordinære Foranstaltninger, der bleve truffet sidste Sommer, altsaa kun henset til disse særlige Forhold, har været i Stand til at modtage Budgettet, som det her foreligger, og disse mine Udtalelser tyde bestemt paa, at jeg ikke kan ansæ Budgettet, saaledes som det foreligger, for andet end lidet tilfredsstillende, men tværtimod bestemt maa haabe paa en Forandring i de kommende Aar.

Finansministeren (Hørring): Med Hensyn til Spørgsmaalet om Forhøjelsen af Bevillingen paa Finanslovsforslaget til Alderdomsunderstøttelsen skal jeg henholde mig til de Udtalelser, der nu kom fra min Kollega Indenrigsministeren. Jeg haaber, at det hermed er blevet klart, hvad Sagen drejer sig om, at det navnlig gælder at fastholde det Princip, om hvis Rigtighed der ikke kan tvivles fra nogen Side, at en Forandring af denne Natur, her er Spørgsmaal om, altsaa i Virkeligheden en Forandring i en Bestemmelse i Loven om Alderdomsunderstøttelse § 9, ikke bør foretages paa selve Finansloven, medens man i øvrigt jo kan mødes i Ønsket om at kunne ordne Sagen saaledes, at Kommunerne kunne faa Dækning af Halvdelen af Udgifterne til Alderdomsunderstøttelsen.

Jeg skal saa tillade mig blot at rette nogle Bemærkninger til det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) angaaende den finansielle Status i al Almindelighed taget. Her se vi jo noget forskellig paa Tingene, og jeg tror endogsaa adskilligt mere forskellig, end det ærede Medlem antager. Det ærede Medlem sagde, at han selv saa meget lyst paa Statens finansielle Status, medens jeg skulde se ret lyst paa den. Jeg ser ikke ret lyst paa den, men naar det ærede Medlem ser meget lyst paa den, har han i hvert Tilfælde ikke Føje til at gøre det. Den Mening, det ærede Medlem har, kan han kun grunde paa den Stigning, der har været i Statsindtægterne gennem de indirekte Afgifter i den allerseneste Tid, det er Lyspunktet paa Budgettets Indtægtsside. Men hvis vi spørge, hvorledes Forholdet vil blive i Fremtiden i saa Hen-